

14. И тѣ ся разговаряхъ помежду си за всичко това що ся бѣ случилось.

15. И като си приказвахъ и ся распытвахъ, приближи и самъ си Исусъ и вѣрвѣше съ тѣхъ :

16. А очи-тѣ имъ ся удържавахъ да го не познаѣтъ.

17. И рече имъ: Каквы сѣ тѣзи думы, които си приказвате помежду си като пѣтувате, и сте тѣжни?

18. И отговори единый-тѣ на име Клеопа и рече му: Токо ты ли си страненъ въ Иерусалимъ, и не знаешь това което станѣ въ него тѣзи дни?

19. И рече имъ: Кое? А тѣ му рекохъ: За Исуса Назарянина, който бѣ мѣжъ пророкъ, силенъ дѣломъ и словомъ прѣдъ Бога и прѣдъ всичкый-тѣ народъ:

20. И какъ го прѣдадохъ наши-тѣ пѣрвосвященници и началници на осъжденіе смѣртно и распяхъ го:

21. А ный ся надѣвахмы че той е който ще да избави Израиля. Но при все това, тойзи е днесъ третій день, отъ както станѣ това.

22. Но и нѣкои жены отъ насъ смаяхъ ны, които отишлы отзарана на гробъ-тѣ,

23. И като не намѣрили тѣло-то му, доидохъ и казувахъ, че видѣлы и явленіе на ангелы, които казували че той е живъ.

24. И нѣкои отъ наши-тѣ отидохъ на гробъ-тѣ, и намѣрихъ тѣй, както и жены-тѣ рекохъ; а него не видѣхъ.

25. И той имъ рече: О безумни и късни на сѣрдце да вѣрвате все що е речено отъ пророцы-тѣ:

26. Не трѣбаше ли това да пострада Христосъ и да влѣзе въ славъ-тѣ си?

27. И като наченъ отъ Моисея и отъ всичкы-тѣ пророцы, тѣлкуваше имъ *писано-то* за него во всичкы-тѣ писанія.

28. И приближихъ до село-то дѣто отхождахъ; и той ся приструваше че отива по далечъ.